Lieta Nr.11331015617
Lietas arhīva Nr. K26-0466-17/9
ECLI:LV:REZT:2017:1102.11331015617.2.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rēzeknē 2017.gada 2.novembrī

Rēzeknes tiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētājs P.Novičenoks
ar tiesas sēžu sekretāri A.Kapaču,
piedaloties prokuroram Z.Karčavam
un zvērinātai advokātei J.Vaivodei,

atklātā tiesas sēdē, bez apsūdzētā piedalīšanās izskatīja krimināllietu /pers. B/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā par Krimināllikuma 175.panta pirmajā daļā un 312.pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu.

Pārbaudot lietā esošos pierādījumus un noklausoties procesa dalībnieku paskaidrojumus, tiesa

konstatēja:

[1] /pers. B/ izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību), proti:

2017.gada 3.martā, laikā no plkst.22.00 līdz plkst.23.40, automašīnas zādzības nolūkā, /pers. B/ pienāca pie /pers. C/ piederošās automašīnas Audi 100, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, kas stāvēja pie ēkas Varoņu ielā 27B, Rēzeknē, un, atverot neaizslēgtās automašīnas vadītāja durvis, iekļuva automašīnas salonā. Atrodoties pie automašīnas stūres, /pers. B/, ar līdzi esošām līdzīgām automašīnas atslēgām, iedarbināja automašīnas dzinēju un aizbrauca, tādējādi izmantojot šo automašīnu savām vajadzībām.

Tādā veidā /pers. B/ slepeni nolaupīja cietušajam /pers. C/ piederošo automašīnu 800 *euro* vērtībā kopā ar tajā esošiem 30 litriem benzīna 30 *euro* vērtībā.

Ar šādām savām darbībām /pers. B/ izdarīja tīšu mazāk smagu noziegumu, atbildība par kuru paredzēta Krimināllikuma 175.panta pirmajā daļā.

[2] /pers. B/ izvairījās no piespriestā tiesību ierobežošanas soda izciešanas, proti:

/pers. B/, kuram ar Rēzeknes tiesas 2015.gada 9.decembra lēmumu saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu noteikts galīgais sods pēc Rēzeknes tiesas 2015.gada 26.oktobra sprieduma un pēc Rēzeknes tiesas 2015.gada 4.novembra sprieduma, daļēji saskaitot piespriestos sodus, – 200 stundas piespiedu darba, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 gadiem (lēmums stājies likumīgā spēkā 2015.gada 22.decembrī), 2017.gada 3.martā pēc plkst.22.00 Rēzeknē un Rēzeknes novada Vērēmu pagastā vadīja nozagto transportlīdzekli Audi 100, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības ir atņemtas).

Ar šādām savām darbībām /pers. B/ izdarīja mazāk smagu noziegumu, atbildība par kuru paredzēta Krimināllikuma 312.pantā.

Apsūdzētais /pers. B/ neattaisnoti neieradās uz 2017.gada 18.septembra tiesas sēdi un par neierašanās iemesliem tiesai nepaziņoja. Par tiesas sēdi apsūdzētajam tika paziņots likumā noteiktajā kārtībā. Tiesas pavēste Nr.03360745 tika pieteikta Tiesu informācijas sistēmā un nosūtīta /pers. B/ 2017.gada 31.maijā uz viņa deklarēto dzīves vietu. Par neierašanās iemesliem /pers. B/ tiesu neinformēja. /pers. B/ vectēvs telefoniski informēja Rēzeknes tiesu, ka /pers. B/ atrodas ārzemēs.

/pers. B/ atkārtoti neieradās uz 2017.gada 9.oktobra tiesas sēdi un tiesai nepaziņoja par neierašanās iemesliem. Par tiesas sēdi viņam tika paziņots likumā noteiktajā kārtībā, tiesas pavēste Nr.03438225 tika pieteikta Tiesu informācijas sistēmā un nosūtīta /pers. B/ 2017.gada 19.septembrī uz viņa deklarēto dzīves vietu, kā arī no krimināllietas materiāliem redzams, ka 2017.gada 18.septembrī /pers. B/ uz viņa deklarēto dzīves vietu tika nosūtīts brīdinājums, ka atkārtotas neattaisnotas neierašanās gadījumā 2017.gada 9.oktobrī krimināllieta saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 464.panta noteikumiem var tikt iztiesāta bez viņa piedalīšanās. Bez tam uz 2017.gada 9.oktobra tiesas sēdi /pers. B/ tika piemērota piespiedu atvešana, bet no Valsts policijas tika saņemta informācija, ka /pers. B/ savā deklarētajā dzīves vietā neatradās, sakarā ar ko piespiedu atvešanu izpildīt nebija iespējams.

Uz 2017.gada 31.oktobra tiesas sēdi /pers. B/ atkārtoti neieradās. Par tiesas sēdi viņam tika paziņots likumā noteiktajā kārtībā – no Tiesu informācijas sistēmas datiem un krimināllietas materiāliem redzams, ka tiesas pavēste Nr.03460186 sagatavota Tiesu informācijas sistēmā un kopā ar Kriminālprocesa likuma 464.pantā paredzēto seku izskaidrojumu 2017.gada 9.oktobrī pa pastu nosūtīta /pers. B/ uz viņa deklarēto dzīvesvietu, kas ir arī viņa kriminālprocesā norādītā dzīvesvieta. Par neierašanās iemesliem /pers. B/ tiesai nepaziņoja.

Kriminālprocesa likuma 464.pants noteic, ka krimināllietu par mazāk smaga nozieguma izdarīšanu var iztiesāt bez apsūdzētā piedalīšanās, ja apsūdzētais atkārtoti bez attaisnojoša iemesla neierodas uz tiesas sēdi. Krimināllietu tiesa iztiesā, piedaloties aizstāvim. Apsūdzētā /pers. B/ tiesību un interešu aizstāvēšanai krimināllietā tika pieaicināts valsts nodrošināts aizstāvis – zvērināta advokāte J.Vaivode.

Noklausoties prokurora un aizstāves viedokli, ka lietu var iztiesāt bez apsūdzētā /pers. B/ piedalīšanās, tiesa atzina, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 464.pantu krimināllietu var iztiesāt bez apsūdzētā /pers. B/ piedalīšanās tiesas izmeklēšanā, jo viņš atkārtoti bez attaisnojoša iemesla neieradās uz tiesas sēdi. Tiesa atzīst, ka apsūdzētais nav pienācīgi pildījis savus procesuālos pienākumus, kas noteikti Kriminālprocesa likuma 67.panta pirmās daļas 1.

un 2.punktā, tostarp pienākumu noteiktajā laikā ierasties procesa veikšanai pilnvarotas amatpersonas norādītajā laikā un vietā un nekavēt kriminālprocesa virzību. Apsūdzētais nav sasniedzams norādītājā dzīves vietā, kas vienlaicīgi ir arī viņa deklarētā dzīvesvieta, kur viņam ir pienākums būt sasniedzamam, tādējādi apsūdzētais kavē kriminālprocesa virzību un acīmredzami nav ieinteresēts savu procesuālo tiesību izmantošanā krimināllietas iztiesāšanas stadijā. Tiesa secina, ka apsūdzētajam celta apsūdzība par Krimināllikuma 175.panta pirmajā daļā un 312.pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu, kas saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu ir klasificējami kā mazāk smagi noziegumi. Tādējādi tiesa secina, ka nepastāv procesuāli šķēršļi lietas iztiesāšanai bez apsūdzētā piedalīšanās.

Pārbaudot krimināllietā savāktos pierādījumus, tiesa atzīst, ka /pers. B/ vaina viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā, kas paredzēti Krimināllikuma 175.panta pirmajā daļā un 312.pantā, ir pilnīgi pierādīta un novērstas šaubas par apsūdzētā vainu viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā.

Ņemot vērā apsūdzētā /pers. B/ atkārtotu neattaisnotu neierašanos uz tiesas sēdēm un lietas iztiesāšanu apsūdzētā prombūtnē saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 464.panta noteikumiem, apsūdzētā /pers. B/ pirmstiesas kriminālprocesā sniegtās liecības tika nolasītas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 503.panta ceturto daļu.

2017.gada 31.martā /pers. B/, būdams nopratināts kā aizdomās turētais noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 175.panta pirmajā daļā, liecināja, ka viņš nozaga automašīnu Audi 100, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/. Automašīnas zādzību viņš izdarīja Rēzeknē, Varoņu ielas rajonā, precīzu adresi neatceras. Netālu no automašīnas atrašanās vietas viņš bija mazpazīstamu jauniešu kompānijā, kuri lietoja alkoholu. Kā jauniešus sauc, /pers. B/ nezina, bet iepriekš viņus ir redzējis. Pats /pers. B/ alkoholu nelietoja. Ar vienu no jauniešiem /pers. B/ pastaigājās pa apkārtni, piegāja pie automašīnas Audi 100 un iekāpa tajā, jo durvis nebija aizslēgtas. Tad viņi aizgāja prom. Pēc neilga laika /pers. B/ atgriezās atpakaļ pie tās automašīnas, iekāpa tajā un ar citas automašīnas atslēgām, kuras viņam bija virsjakas kabatā, iedarbināja automašīnu un aizbrauca ar to pabraukāt. /pers. B/ bija nodoms automašīnu nozagt, lai ar to pabraukātu. Sākumā /pers. B/ ar automašīnu braukāja viens pats, bet tad viņš piebrauca pie iepriekš minēto jauniešu kompānijas un piedāvāja viņiem pabraukāt. Daži jaunieši iekāpa automašīnā, /pers. B/ nezina kuri un cik, jo nepievērsa tam uzmanību. Ar automašīnu brauca tikai /pers. B/. Kad /pers. B/ no lauku ceļa izbrauca uz autoceļa un nogriezās pa labi uz Ludzas pusi, automašīna salūza – tai izleca pusass šarnīrs. /pers. B/ atstāja automašīnu ceļa malā un aizgāja projām (*lietas 32.lapa*).

Liecību pārbaudē uz vietas 2017.gada 3.aprīlī aizdomās turētais /pers. B/ norādīja vietu no kurienes viņš 2017.gada 3.martā ap plkst.23.00 izdarīja automašīnas Audi 100, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, zādzību. Šī vieta ir pretī ēkai Nr.27B, Varoņu ielā, Rēzeknē. Kā arī /pers. B/ norādīja vietu, kur viņš pameta nozagto automašīnu. Šī vieta ir netālu no pieturas "Obricki", kura atrodas otrā ceļa pusē, Rēzeknes novadā, Vērēmu pagastā, ciemā Obricki uz autoceļa A12 (*lietas 34.lapa, fototabula – 35.lapa*).

2017.gada 12.maijā /pers. B/, būdams papildus nopratināts kā aizdomās turētais, apstiprināja savas iepriekš sniegtās liecības un papildus norādīja, ka viņš ir iepazinies ar 2017.gada 12.maija lēmumu, ar kuru viņš atzīts par aizdomās turēto noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā, kas paredzēti Krimināllikuma 175.panta pirmajā daļā un 312.pantā, un lēmumam piekrīt. /pers. B/ norādīja, ka savu vainu atzīst pilnībā, tas ir, ka 2017.gada 3.martā laika posmā no plkst.22.06 līdz plkst.23.40 Rēzeknē, Varoņu ielā 27B viņš nozaga automašīnu Audi 100, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, un vadīja to pārkāpjot viņam noteikto tiesību ierobežošanas sodu – aizliegumu vadīt transportlīdzekli, kurš ir spēkā un viņam zināms (*lietas 43., 44.lapa*).

Izvērtējot lietā savāktos pierādījumus, tiesas nonāk pie slēdziena, ka bez paša apsūdzētā kriminālprocesā sniegtajiem vaļsirdīgajiem paskaidrojumiem /pers. B/ vaina viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā apstiprinās ar šādiem lietā savāktajiem pierādījumiem:

Ar cietušā /pers. C/ tiesas sēdē sniegtajām liecībām, ka 2017.gada 3.martā ap plkst.05.00 Rēzeknē, Varoņu ielā 27B viņš novietoja stāvvietā savu automašīnu Audi 100, tad ar smago darba automašīnu brauca uz Rīgu darba darīšanās. Tās pašas dienas vakarā, ierodoties atpakaļ Rēzeknē, cietušais konstatēja, ka viņa personīgās mašīnas nav stāvvietā, kur tā tika atstāta no rīta. Cietušais izsauca policiju. Ierodoties Valsts policijai, tika uzsākta automašīnas meklēšana. Cietušais apšauba apsūdzībā norādīto, ka automašīnai durvis nebija aizslēgtas, jo automašīnai ir centrālā atslēga, ja aizslēdz vienas durvis, tad aizslēdzas visas pārējās durvis, tāpēc vienas durvis automašīnai nevarēja būt vaļā. Kopā ar cietušo bija nepilngadīgs bērns (16 gadi), kurš reizē ar viņu atbrauca no Rīgas no mācībām. Cietušais piezvanīja sievai. Pēc 2 stundām sieva atbrauca pakaļ bērnam. Sieva pa ceļam pirms Rēzeknes ieraudzīja ceļa malā stāvošu mašīnu, kura piederēja cietušajam. Ar policijas darbiniekiem cietušais izbrauca uz norādīto vietu uz ceļa Rīga – Terehova. Pēc apskates automašīna tika atdota cietušajam, bet tā nebija darba kārtībā – tai bija bojāta pusass, tāpēc tā nebija braucama un bija jāmeklē iespējas automašīnas transportēšanai uz mājam. Vēlāk cietušais konstatēja, ka priekšējā riteņa piedziņas šarnīrā ir nolauzts pusass gals. Cietušais pats sameklēja nepieciešamās detaļas un pats saremontēja mašīnu. Nolaupītās automašīnas vērtība bija apmēram 800 *euro*. Tāpat automašīnas bākā bija apmēram 30 l benzīna 30 *euro* vērtībā. Citu nekādu materiālo vērtību mašīnā nebija. Automašīnas kreisajai pusasij bija nolauzts rievsavienojuma gals un bija bojāts CV šarnīrs. Cietušais automašīnu remontēja pats. CV šarnīru pirka jaunu par 22 *euro*, bet pusasi nopirka lietotu par 25 *euro*, automašīnas transportēšana no tās atrašanas vietas līdz mājām izmaksāja 30 *euro*. Pieteiktā materiālā kaitējuma kompensācija 97 *euro* ir norādīta kopā ar darbu. Apliecinošo dokumentu par detaļām cietušā rīcībā nav. Papildus tam cietušais norādīja, ka automašīnas durvju slēdzenei un aizdedzes atslēgai vizuāli nebija redzami nekādi bojājumi un slēdzenes darbojās normāli, bez aizķeršanās, stūres bloķēšanas mehānisms arī nebija bojāts, kas liek domāt, ka tās tika slēgtas ar piemeklētu atslēgu. Ņemot vērā automašīnas vecumu un slēdzeņu mehānismu nolietojumu, iespēja atslēgt slēdzenes ar piemeklētu atslēgu cietušo nepārsteidz.

Liecinieks/pers. E/ tiesas izmeklēšanā liecināja, ka notikušo sīkumos neatceras. Reiz, apmēram šā gada pavasarī, viņš atpūties ar savu kompāniju Ziemeļu rajonā netālu no dzelzceļa. Pie kompānijas bija pienācis /pers. B/ un pasaucis viņu aprunāties. /pers. B/ bija piegājis pie kādas automašīnas, bet liecinieks atgriezās kompānijā pie savas meitenes. Vēlāk pavadīja savu meiteni uz mājām, bet kad atgriezies atpakaļ, neviena no kompānijas jau nebija uz vietas. Kompānijā bija /pers. F/, /pers. G/, /pers. H/, /pers. I/. Kad liecinieks gāja pavadīt meiteni, /pers. I/ palika ar kompāniju. Liecinieks nav redzējis, ko darīja ar mašīnu /pers. B/. Vēlāk dzirdējis no kompānijas, ka kompānija vizinājās ar /pers. B/ ar kaut kādu automašīnu, par to lieciniekam stāstīja Dima un Vlads. Kompānijā lietoja alkoholu, arī /pers. B/ lietoja alkoholu, dzēruši šņabi. Pagājušas apmēram 2 stundas, kopā par visiem izdzēruši 3 l alkohola.

Ņemot vērā to, ka liecinieks aizmirsis apstākļus, par kuriem liecinieks liecinājis pirmstiesas kriminālprocesā, tiesa saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu nolasīja liecinieka 2017.gada13.aprīļa liecības. Liecinieks liecinājis, ka konkrētu datumu neatceras, bet tas varēja būt 2017.gada 3.martā, kad viņš ar paziņām /pers. I/, pers.G, pers.F, /pers. H/ atradās Varoņu ielā. Viņi visi dzēra alkoholiskos dzērienus. Pie viņiem pienāca pers.B. Liecinieks kopā ar pers.B bija devušies uz blakus esošo angāru palūgt cigareti no strādniekiem. Pa ceļam pers.B pamanīja kādu automašīnu Audi. Pārbaudot to atklājās, ka durvis tai nav aizslēgtas. pers.B iekāpa automašīnā, tur neilgi pasēdēja un tad viņi aizgāja atpakaļ pie kompānijas. Vēlāk pers.E devās prom no kompānijas un kas tur notika tālāk, viņam nav zināms. Nākamajā dienā pers.E ar /pers. I/ uzzināja, ka /pers.

B/ nozaga kaut kādu automašīnu, bet kādu tieši, pers.Enezina (*lietas 36.lapa, tulkojums 37.lapa*).

Tiesas sēdē liecinieks pers.E pirmstiesas kriminālprocesā sniegtās liecības uzturēja un norādīja, ka tās ir patiesas. Papildus tam liecinieks norādīja, ka redzēja, kā /pers. B/ iesēdās automašīnā. Liecinieks redzēja, ka pie /pers. B/ bija viena automašīnas atslēga, viņš to rādīja lieciniekam. Nākamajā dienā kāds no kompānijas stāstīja, ka /pers. B/ vizināja kompāniju ar automašīnu, bet tad uz ceļa pie Rēzeknes automašīna apstājusies un to vairāk nevarēja iedarbināt.

Liecinieks pers.I tiesas izmeklēšanā liecināja, ka ir redzējis, kādu automašīnu bija nozadzis /pers. B/ – tā bija tumšā krāsā, bet automašīnas marku viņš neatceras. Kad tas notika, liecinieks neatceras, bet, iespējams, ka tas bija ziemā, jo vēl bija sniegs. Liecinieks ar kompāniju atpūtās Ziemeļu rajonā, tas bija pie autobusu gala pieturas Blaumaņa ielā. Sākumā kompānijā bija arī pers.E, bet vēlāk viņš aizgāja ar savu meiteni. Bija ziema, tumšs, ap pulksten 9.-10. vakarā. Alkoholu lietojuši visi. Vai /pers. B/ lietoja alkoholu, liecinieks neatceras, bet iespējams viņš dzēra paša atvesto alu. Visi pārējie dzēra šņabi. Pavisam bija apmēram 2 litri šņabja. Vēlāk pie kompānijas ar automašīnu piebrauca /pers. B/ un piedāvāja pavizināties. Liecinieks vizinājies ar šo automašīnu kopā ar citiem. Pa ceļam automašīna salūza, tāpēc viņi to atstāja ceļa malā un gāja mājās ar kājām. No policijas liecinieks vēlāk uzzināja, ka automašīna bija zagta. Mašīna tika atstāta aiz Rēzeknes uz ceļa, apmēram 3 km no pilsētas. Kas tieši sabojājās automašīnai, liecinieks neatceras, jo bija tumšs. Iespējams automašīna noslāpa. Neatceras, ko teica /pers. B/, taču viņš sapsihojās un noteica, ka paņems mašīnu no rīta. Kopā ar liecinieku automašīnā bija kaut kādas 2 meitenes un /pers. B/, kurš bija pie stūres.

Ņemot vērā, ka liecinieks neatcerējās visus apstākļus, par kuriem sniedza liecības, tiesa saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu nolasīja liecinieka /pers. I/ 2017.gada 27.aprīļa liecības. Liecinieks /pers. I/ pirmstiesas kriminālprocesā liecināja, ka 2017.gada marta sākumā viņš kopā ar pers.E, pers.H (uzvārdu nezina), pers.F (uzvārdu nezina, iespējams uzvārds) un vēl divām meitenēm, kurām vārdus nezina, pastaigājās Rēzeknes Ziemeļu rajonā, netālu no angāriem. Pie kompānijas pienāca lieciniekam mazpazīstamais pers.B (vārdu nezina) un vēl viens puisis ar iesauku iesauka. Pēc kāda laika pers.B, pers.E un pers.H aizgāja projām un vēl pēc neilga laika pie kompānijas piebrauca pers.B ar automašīnu Audi 100 tumšā krāsā. Visi nodomāja, ka tā ir pers.B automašīna, jo viņš piedāvāja ar viņu pavizināties. Vai pers.B bija alkohola reibumā, lieciniekam nav zināms, jo viņš neredzēja, ka pers.B lietotu alkoholu. Visi iekāpa automašīnā – pie stūres bija pers.B, blakus pasažiera sēdeklī sēdēja iesauka, bet liecinieks ar pers.E un vēl divām meitenēm sēdēja aizmugurē. pers.B ar automašīnu kaut kur vizināja. Pie stūres automašīnai bija tikai pers.B. Kad viņš izbrauca uz apvedceļa, kas ved uz Ludzu, automašīna salūza un ar to vairāk nevarēja pabraukt, tāpēc automašīnu atstāja un devās atpakaļ kājām. Par to, ka automašīna ir zagta liecinieks uzzināja tikai no policijas darbiniekiem un saprata, ka to nozaga pers.B. Par šo faktu liecinieks uzrakstīja pašrocīgu paskaidrojumu. Neko vairāk par automašīnas zādzību liecinieks paskaidrot nevar (*lietas 38.-39.lapa*).

Liecinieks tiesai paskaidroja, ka policijas darbiniekiem ir sniedzis šādas liecības un tās ir patiesas, pieļauj, ka agrāk sniegtās liecības bija precīzākas, jo sniegtas īsi pēc notikuma. Cik atceras, automašīna bija Audi markas.

No 2017.gada 4.marta apskates protokola redzams, ka notikuma vietā plkst. 00.30 Rēzeknē, blakus ēkai Varoņu ielā 27B ir konstatēti automašīnas riepu protektora nospiedumi un blakus tām vairāku apavu pēdu nospiedumi. Ēka atrodas apmēram 240 metru attālumā no Varoņu ielas (*lietas 8.lapa*). Savukārt no 2017.gada 4.marta apskates protokola redzams, ka Rēzeknes novada Verēmu pagasta ciemā Obricki plkst.01.35 tiek apskatīta automašīna Audi 100, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, kura atrodas ceļa posmā pretim pieturai Obricki. Vizuāli apskatot automašīnu, tai nekādi bojājumi netiek konstatēti. Automašīnas slēdzenēm bojājumi nav konstatēti. Automašīnas vadītāja vietā uz grīdas atrodas automašīnas loga atvēršanas roktura plastmasas dekoratīvā uzlika, kura tiek izņemta. No automašīnas salona izņemti DNS paraugu nomazgājumi no automašīnas stūres un no ātrumkārbas pārslēdzēja virsmas. Apkārt automašīnai ir konstatēti vairāku apavu pēdu nospiedumi.

Izvērtējot /pers. B/ sniegtos paskaidrojumus kopsakarā ar cietušā /pers. C/ un liecinieku pers.E un /pers. I/ liecībām, tiesa atzīst, ka ir pilnībā pierādīta /pers. B/ vaina Krimināllikuma 175.pata trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā. Lietā iegūto pierādījumu kopums izslēdz jebkādas saprātīgas šaubas, ka cietušajam /pers. C/ piederošo automašīnu Audi 100 2017.gada 3.martā nolaupīja tieši /pers. B/. Apsūdzētā sniegtie paskaidrojumi sakrīt ar liecinieku pers.B un /pers. I/ liecībās norādītajiem faktiem par automašīnas nolaupīšanas apstākļiem. Tāpat arī apsūdzētais /pers. B/ liecību pārbaudē uz vietas sniedza paskaidrojumus un precīzi norādīja vietas, kur automašīna tika nolaupīta un vēlāk arī atstāta. Apsūdzētais ir precīzi norādījis automašīnas tehnisko bojājumu, kas bija par iemeslu automašīnas tālākas kustības neiespējamībai un tās atstāšanai uz šosejas.

Tiesas vērtējumā nav juridiskas nozīmes cietušā /pers. C/ apstrīdētajam apsūdzībā norādītajam apstāklim, ka automašīnas durvis nebija aizslēgtas. No automašīnas apskates un cietušā /pers. C/ liecībām izriet, ka automašīnas slēdzenes (ne durvju, ne arī aizdedzes atslēgas) nebija bojātas. No apsūdzētā /pers. B/ paskaidrojumiem izriet, ka viņš zādzību izdarīja ar citas automašīnas aizdedzes atslēgu. Tātad apsūdzētais ar piemeklētu atslēgu varēja ne tikai atslēgt automašīnas aizdedzes atslēgu, bet varēja atslēgt arī automašīnas durvju slēdzeni. Tiesa atzīst par ticamu cietušā versiju, ka automašīnas iedarbināšana ar citas automašīnas atslēgu ir izskaidrojama ar slēdzeņu normālu nolietojumu ilgstošas ekspluatācijas rezultātā, tāpēc automašīnas slēdzenēm arī varēja nebūt nodarīti bojājumi. Tāpat nav izslēgta iespēja, ka ir gadījusies kļūme automašīnas centrālās atslēgas darbībā, tāpēc kādas no durvīm ir palikušas neaizslēgtas un cietušais to varēja arī nepamanīt. Neatkarīgi no tā, kā apsūdzētais iekļuva automašīnas salonā (atslēdzot durvis vai iekļūstot pa neaizslēgtām durvīm), kur, izmantojot viņa rīcībā esošu citas automašīnas atslēgu, iedarbināja dzinēju un no notikuma vietas aizbrauca, noziedzīgā nodarījuma kvalifikācija no tā nemainās un šim apstāklim nav piešķirama būtiska nozīme apsūdzībā norādīto un pierādīšanas priekšmetā ietilpstošo apstākļu noskaidrošanā.

Vienlaicīgi tiesa secina, ka ir pilnībā pierādīta apsūdzētā /pers. B/ vaina arī Krimināllikuma 312.pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, jo, bez paša apsūdzētā paskaidrojumiem pirmstiesas kriminālprocesā, faktu, ka /pers. B/ 2017.gada 3.martā vadīja nolaupīto transportlīdzekli Audi 100, apstiprina arī liecinieka pers.E un /pers. I/ liecības. No liecinieka pers.E liecībām izriet, ka /pers. B/ bija iesēdies nolaupītajā automašīnā un viņa rīcībā bija citas automašīnas atslēga, savukārt ar liecinieka /pers. I/ liecībām tiek novērstas šaubas, ka /pers. B/ vadīja nolaupīto transportlīdzekli un vizināja citas personas pa Rēzeknes pilsētas un Rēzeknes novada teritoriju un savās liecībās uzsvēra, ka pie automašīnas stūres visu laiku bija /pers. B/ un neviena cita persona transportlīdzekli nevadīja. No /pers. B/ sniegtajiem paskaidrojumiem arī redzams, ka viņam bija visprecīzāk zināms par automašīnai radušies tehniskajiem bojājumiem, kuri vēlāk tika konstatēti cietušajam /pers. C/ dziļāk izpētot automašīnas tehnisko stāvokli un atklājot tai nodarīts faktiskos bojājumus. Citas personas lietā ir liecinājušas, ka automašīna tika atstāta, jo tā noslāpa un vairāk nebija iedarbināma, taču apsūdzētais norādīja, ka tālāka kustība nebija iespējama sabojātā piedziņas šarnīra dēļ. Tiesas ieskatā šis apstāklis netieši norāda uz to, ka tieši /pers. B/ ir vadījis nolaupīto automašīnu, tādējādi pārkāpjot viņam noteikto papildsodu – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu.

Nosakot sodu apsūdzētajam /pers. B/ atbilstoši Krimināllikuma 46.panta noteikumiem, tiesa ņem vērā apsūdzētā personību, izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu, kā arī apsūdzētā atbildību ietekmējošos apstākļus.

Par apsūdzētā /pers. B/ personību pirmstiesas kriminālprocesā noskaidrots, ka apsūdzētais ir Latvijas pilsonis, ieguvis pamatskolas izglītību, nav precēts, apgādājamo personu nav, ziņu par oficiālu darba vietu nav. /pers. B/ iepriekš ir vairākas reizes sodīts, sodāmības nav dzēstas. Apsūdzētais /pers. B/ ir sodīts ar Rēzeknes tiesas 2015.gada 26.oktobra spriedumu par Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ar piespiedu darbu uz 100 stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības 3 gadiem, kā arī ar Rēzeknes tiesas 2015.gada 4.novembra

spriedumu par Krimināllikuma 262.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ar piespiedu darbu uz 160 stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 4 gadiem.

Ar Rēzeknes tiesas 2015.gada 9.decembra lēmumu saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu galīgais sods /pers. B/ pēc spriedumu kopības noteikts piespiedu darbs uz 200 stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 gadiem. Lēmums stājies likumīgā spēkā 2015.gada 22.decembrī. Piespiedu darbu /pers. B/ nav izcietis un ar Rēzeknes tiesas 2016.gada 29.jūlija lēmumu neizciestās 200 stundas piespiedu darba /pers. B/ aizstātas ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 50 dienām. Lēmums par neizciestā soda aizstāšanu stājies likumīgā spēkā 2016.gada 28.jūnijā. 2016.gada 29.jūlijā ar Rēzeknes tiesas lēmumu /pers. B/ izsludināts meklēšanā. 2017.gada 29.martā /pers. B/ aizturēts un 2017.gada 18.maijā atbrīvots pēc soda izciešanas. /pers. B/ ar Rēzeknes tiesas 2015.gada 9.decembra lēmumu noteiktais papildsods nav izciests.

Vērtējot apsūdzētā /pers. B/ izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu, smagumu un radītās sekas, kā arī apsūdzētā atbildību ietekmējošos apstākļus, tiesa konstatē šādus apstākļus:

/pers. B/ saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu ir izdarījis divus tīšus, mazāk smagus noziegumus, kas vērsti pret cietušā mantiskajām interesēm un jurisdikcijas interesēm tiesu nolēmumu izpildes jomā. Cietušajam /pers. C/ nolaupītais transportlīdzeklis ir atdots atpakaļ, taču /pers. B/ darbību rezultātā transportlīdzeklim ir nodarīti tehniski bojājumi un nodarītais kaitējums šajā daļā nav atlīdzināts.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu par /pers. B/ atbildību pastiprinošu apstākli attiecībā uz Krimināllikuma 175.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu atzīstams tas, ka izdarītais noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu, jo nodarījums izdarīts nedzēstas sodāmības laikā un tiesas noteiktā soda izciešanas laikā. Tiesa atzīst, ka par /pers. B/ atbildību pastiprinošu apstākli Krimināllikuma 312.pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā nav atzīstams Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktā paredzētais atbildību pastiprinošais apstāklis – noziedzīgu nodarījumu recidīvs. Krimināllikuma 48.panta ceturtā daļa noteic, ka šā panta pirmajā daļā paredzētie apstākļi nav atzīstami par vainīgās personas atbildību pastiprinošiem, ja šādi apstākļi ir paredzēti kā noziedzīgā nodarījuma sastāva pazīme. /pers. B/ ir atzīstams par speciālo subjektu, kuram atbildība par Krimināllikuma 312.pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu iestājas saistībā ar viņa iepriekšēju notiesāšanu par tāda noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, par kuru viņam piemērots papildsods tiesību atņemšana. No Rēzeknes tiesas 2015.gada 26.oktobra un 2015.gada 4.novembra spriedumiem redzams, ka /pers. B/ ir notiesāts pat Krimināllikuma 262.panta pirmajā un otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu, piemērojot papildsodu – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu. Krimināllikuma 312.pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāva obligātā pazīme – speciālais subjekts – ir persona, kura agrāk ir sodīta ar tiesību atņemšanas vai ierobežošanas sodu, tātad atbildība personai iestājas visos gadījumos, kad persona neievēro viņai noteikto papildsodu. Par cik iepriekšēja personas sodīšana attiecas uz nodarījuma sastāva pamatpazīmēm, tad šis apstāklis nav vērtējams kā atbildību pastiprinošs.

Tiesa atzīst, ka nav pamata atzīt par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli apsūdzētā vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otrās daļas noteikumiem, jo apsūdzētais faktiski ir izvairījies no tiesas un nav pildījis savus procesuālos pienākumus, apsūdzētais nav paudis savu subjektīvo attieksmi pret savām prettiesiskajām darbībām tiesas izmeklēšanā, tāpēc tiesa nevar atzīt, ka apsūdzētais nožēlo savas darbības. Tāpat tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais noziedzīgu nodarījumu ir izdarījis ne tikai kriminālsoda izpildes laikā, bet ir arī izvairījies no tā izciešanas, sakarā ar ko ar Rēzeknes tiesas tiesneses 2016.gada 29.jūlija lēmumu neizciestais sods aizstāts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu.

Ievērojot izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un iestājušās sekas, apsūdzētā personību, tiesa secina, ka apsūdzētajam /pers. B/ sods par abiem noziedzīgajiem nodarījumiem ir nosakāms īslaicīgas brīvības atņemšanas veidā, jo apsūdzētais nav pienācīgi pildījis savus pienākumus pēc iepriekš taisītajiem tiesas spriedumiem sakarā ar viņam noteiktā ar brīvības atņemšanu nesaistīta kriminālsoda izpildi. Tiesa secina, ka apsūdzētais nav mainījis savu attieksmi pret likumos paredzēto aizliegumu ievērošanu, tātad viņam iepriekš piemērotie sodi ir bijuši neefektīvi un nav garantējuši Krimināllikuma 35.pantā paredzēto soda mērķu sasniegšanu un sabiedrības interešu aizsardzību. Ņemot vērā to, ka attiecībā uz Krimināllikuma 175.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu ir konstatējams atbildību pastiprinošs apstāklis un nav konstatējami atbildību mīkstinoši apstākļi, tiesa atzīst, ka īslaicīgas brīvības atņemšanas sods /pers. B/ ir nosakāms maksimālā šā soda veida termiņa robežas apmērā, bet par Krimināllikuma 312.pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu sods var tikt noteikts tuvāk minimālajai robežai. Saskaitot sodus pēc noziedzīgu nodarījumu kopības apsūdzētajam var piemērot labvēlīgāko Krimināllikuma 50.panta otrajā daļā paredzēto sodu saskaitīšanas metodi - vieglāka soda iekļaušanu smagākajā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmās daļas noteikumiem, pēc spriedumu kopības, noteiktajam sodam ir pilnībā pievienojama ar Rēzeknes tiesas 2015.gada 9.decembra lēmumu noteiktā un neizciestā papildsoda – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana – daļa, kas uz sprieduma taisīšanas brīdi ir 3 gadi 8 mēneši un 20 dienas.

Cietušais /pers. C/ kriminālprocesā pieteica materiālā kaitējuma kompensāciju 97 *euro* apmērā un morālā kaitējuma kompensāciju 500 *euro* apmērā.

Izlemjot cietušā /pers. C/ pieteikto materiālā un morālā kaitējuma kompensācijas pieteikumu, tiesa atzīst, ka materiālā kaitējuma kompensācijas pieteikums ir apmierināms pilnībā, bet morālā kaitējuma kompensācijas pieteikums ir apmierināms daļēji.

Kriminālprocesa likuma 351.panta pirmā dala noteic, ka cietušajam kompensācijas pieteikumā norādītais mantisko zaudējumu apmērs ir jāpamato. Savukārt šā likuma 352.panta trešā daļa noteic, ka tiešos zaudējumus novērtē tajās cenās, ko izmanto apsūdzības apjoma noteikšanai.

Neskatoties uz to, ka cietušais /pers. C/ nav iesniedzis tiesai dokumentārus pierādījumus par viņam radītajiem zaudējumiem, tiesa, ņemot vērā cietušā tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus par viņam radītajiem zaudējumiem, kas uzrādīti šā sprieduma aprakstošās daļas cietušā liecību atreferējumā, secina, ka cietušais ir pietiekami un ticami pamatojis materiālā kaitējuma kompensācijas pieteikumu. Ar lietā savāktajiem pierādījumiem ir pierādīts, ka cietušā transportlīdzeklim bija radušies tehniski bojājumi, kuri atrodas tiešā cēloniskā sakarībā ar apsūdzētā prettiesiskajām darbībām un kuru dēļ cietušajam bija nepieciešams transportēt automašīnu uz dzīvesvietu un veiktā tās remontu. Cietušā /pers. C/ norādītās automašīnas transportēšanas un rezerves daļu iegādes izmaksas tiesas vērtējumā atbilst vidējām tirgus cenām un nav pamata tās uzskatīt par palielinātām vai nesamērīgām. Tādējādi tiesa atzīst, ka cietušais ir izpildījis Kriminālprocesa likuma 351.panta pirmās daļas prasības, sniedzis saprātīgu un ticamu pamatojumu pieteiktā materiālā kaitējuma kompensācijas apmēram, tāpēc tas ir apmierināms pilnā apmērā.

Daļā par pieteikto morālā kaitējuma apmēru cietušais /pers. C/ tiesai norādīja, ka morālais kaitējums ir izpaudies tādējādi, ka viņam ar nepilngadīgu dēlu, ierodoties Rēzeknē un konstatējot, ka automašīna ar kuru bija plānots braukt uz mājām ir nozagta, nācās diennakts tumšajā laikā pavadīt ilgstošu laiku notikuma vietā gan veicot procesuālās darbības ar Valsts policijas darbiniekiem, gan arī organizējot dēla nokļūšanu mājās un nodrošinot neejoša transportlīdzekļa nogādāšanu dzīvesvietā.

Tiesa, vērtējot morālā kaitējuma kompensācijas pieteikuma pamatotību, ņem vērā tiesību normās paredzētus pamatus un kritērijus. Civillikuma 1635.pants noteic, ka katrs tiesību aizskārums, tas ir, katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums (arī morālais kaitējums), dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par to darbību var vainot. Ar morālo kaitējumu jāsaprot fiziskas vai garīgas ciešanas, kas izraisītas ar neatļautas darbības rezultātā nodarītu cietušā nemantisko tiesību vai nemantisko labumu aizskārumu. Atlīdzības apmēru par morālo kaitējumu nosaka tiesa pēc sava ieskata, ņemot vērā morālā kaitējuma smagumu un sekas. Minētā tiesību norma arī noteic, ja neatļautā darbība

izpaudusies kā noziedzīgs nodarījums pret personas dzīvību, veselību, tikumību, dzimumneaizskaramību, brīvību, godu, cieņu vai pret ģimeni, vai nepilngadīgo, pieņemams, ka cietušajam šādas darbības rezultātā ir nodarīts morāls kaitējums. Kriminālprocesa likuma 352.pants noteic, ka, nosakot kompensācijas apmēru, tiesa izvērtē cietušā kompensācijas pieteikumā norādīto zaudējumu apmēru, noziedzīgā nodarījuma smagumu un izdarīšanas raksturu, nodarītās fiziskās ciešanas, paliekošus sakropļojumus un darbspēju zudumu, morālā aizskāruma dziļumu un publiskumu, psihiskas traumas.

Judikatūrā ir nostiprinājusies atziņa, ka ar katru noziedzīgu nodarījumu cietušajai personai tiek radīts morālais kaitējums, bet, vai cietušajai personai ir tiesības uz materiālo atlīdzinājumu, kompensējot morālo kaitējumu, ir jāvērtē tiesai (*skat. piem. Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2008.gada 28.aprīļa lēmums lietā Nr.SKK-181/08*). Tādējādi, lemjot jautājumu par pieteikto morālā kaitējuma kompensāciju, ir jāizvērtē jautājums, vai cietušajam ir nodarīts tāds kaitējums, par kuru pienākas atlīdzinājums materiālā izteiksmē. Ņemot vērā tiesību normās paredzētos morālā kaitējuma atlīdzināšanas pamatus un apmēru izvērtējuma kritērijus, tiesa nonāk pie secinājuma, ka konkrētajā gadījumā ir konstatējams morālā kaitējuma noteikšanas pamats – ir konstatējams, ka apsūdzētā darbības ir prettiesiskas, tīšas un vainojamas. Apsūdzētais ar savām darbībām ir radījis neparedzētus sarežģījumus gan cietušajam /pers. C/, gan arī viņa ģimenes locekļiem (dēlam un sievai). Nav šaubu, ka radusies situācija radīja cietušajam stresu un pārdzīvojumus, jo faktiski nakts laiks, kas ir paredzēts atpūtai, tika pavadīts apsūdzētā radīto problēmu risināšanā un rūpēs par dēla nogāšanu mājās un transportlīdzekļa evakuāciju no tā atrašanas vietas uz dzīvesvietu. Šie apstākļi un pārdzīvojumi neapšaubāmi atstāja ietekmi arī uz cietušā un viņa ģimenes locekļu nākamās dienas gaitām. Ņemot vērā apsūdzētā darbību raksturu un cietušajam radītos emocionālos pārdzīvojumus, tiesa atzīst, ka pastāv pietiekams pamats secinājumam, ka cietušajam /pers. C/ nodarītais morālais kaitējums ir sasniedzis tādu dziļumu, par kuru ir nosakāma atlīdzība naudas izteiksmē, taču tiesa atzīst, ka cietušā pieteiktais kaitējuma apmērs nav samērīgs ar nodarīto kaitējumu un emocionāliem pārdzīvojumiem, tādēļ kaitējuma kompensācija šajā daļā ir apmierināma daļēji, atzīstot, ka samērīgs un pietiekams atlīdzinājums par nodarītām garīgam ciešanām cietušajam ir nosakāms 100 *euro* apmērā. Tiesas ieskatā šāds morālā kaitējuma kompensācijas apmērs ir taisnīgs un samērīgs ar radītām neērtībām un pārdzīvojumiem, lai cietušais saņemtu naudas izteiksmē novērtētu gandarījumu par viņam ar noziedzīgo nodarījumu nodarīto aizskārumu. Tāpat tiesa ņem vērā to, ka minētais kompensācijas apmērs ir pielīdzināms materiālā kaitējuma apmēram, kas nodarīts cietušajam apsūdzētā prettiesisko darbību rezultātā, tāpēc lielākas kompensācijas noteikšana par nodarīto morālo kaitējumu nebūtu samērīga ar noziedzīgā nodarījuma smagumu un sekām. Tāpat tiesa ņem vērā, ka kompensācija par morālo kaitējumu nav vienīgais krimināltiesisko attiecību taisnīga noregulējuma veids kriminālprocesā, jo zināmu morālu gandarījumu cietušajam ir jāsniedz arī apsūdzētajam nosakāmajam krimināsodam.

Tiesa uzskata, ka nav pamata atbrīvot apsūdzēto /pers. B/ no procesuālo izdevumu samaksas pienākuma par valsts nodrošinātā aizstāvja darbu kriminālprocesā, jo nepastāv objektīvs pamats Kriminālprocesa likuma 368.panta ceturtās daļas piemērošanai, par cik nav nekādu pierādījumu par /pers. B/ materiālo stāvokli, turklāt tiesa arī secina, ka iztrūkst formāls pamats šāda jautājuma izlemšanai, jo šāds lūgums tiesai netika pieteikts, savukārt aizstāvja obligāta piedalīšanās tiesas izmeklēšanā izskatot krimināllietu bez apsūdzēta piedalīšanās ir paša apsūdzētā pienākumu nepildīšanas rezultāts saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 83.panta trešās daļas un 464.panta noteikumiem.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.panta pirmās daļas 1.punktu divas paketes ar nomazgājumiem DNS konstatēšanai un pakete ar automašīnas roktura plastmasas fragmentu, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā iznīcināmas.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 134.panta otro daļu, lietisko pierādījumu - CD-R disku ar videoierakstu atzīt par dokumentu un turpināt glabāt pie krimināllietas materiāliem.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 134.panta otro daļu, 240.panta pirmās daļas 1.punktu, 353.panta pirmās daļas 1.punktu, 368.panta pirmo daļu, 511., 512., 514. un 520., 523., 527.-530.pantu, tiesa

n o s p r i e d a:

/pers. B/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu Krimināllikuma 175.panta pirmajā daļā un 312.pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā un sodīt:

Par Krimināllikuma 175.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 (trim) mēnešiem;

Par Krimināllikuma 312.pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) mēnesi.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, saskaitot noteiktos sodus, ietvert vieglāko sodu smagākajā un galīgo sodu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības /pers. B/ noteikt - īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu pie /pers. B/ noteiktā soda pilnībā pievienot neizciesto tiesību atņemšanas sodu, kas noteikts ar Rēzeknes tiesas 2015.gada 9.decembra lēmumu un pēc spriedumu kopības galīgo sodu /pers. B/ noteikt – īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 3 (trīs) gadiem 8 (astoņiem) mēnešiem un 20 (divdesmit) dienām.

Papildsoda – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana – izciešanas laiku skaitīt no 2017.gada 2.novembra.

Apmierināt cietušā /pers. C/ pieteikto materiālā kaitējuma kompensācijas pieteikumu un piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu cietušajam /pers. C/, personas kods /personas kods/, 97 *euro* (deviņdesmit septiņi *euro*).

Apmierināt cietušā /pers. C/ pieteikto morālā kaitējuma kompensācijas pieteikumu daļēji un piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu cietušajam /pers. C/, personas kods /personas kods/, 100 *euro* (viens simts *euro*). Pārējā daļā /pers. C/ kompensācijas pieteikumu atstāt bez apmierinājuma.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 528.panta pirmās daļas 9.punktu kaitējuma kompensācija labprātīgi nomaksājama ne vēlāk kā 30 dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Dokumentus par kaitējuma kompensācijas atlīdzināšanu jāiesniedz Rēzeknes tiesai.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, valsts labā izdevumus par zvērinātas advokātes J.Vaivodes sniegto juridisko palīdzību kriminālprocesā 125 *euro* (viens simts divdesmit pieci *euro*) apmērā. Veicot procesuālo izdevumu samaksu, maksājumā norādāmi šādi rekvizīti: Saņēmējs: Valsts kase; Reģistrācijas numurs 90000050138; konta Nr.LV68TREL1060001239300; saņēmēja iestāde: Valsts kase; BIC kods TRELLV22, iemaksas mērķis izdevumi par advokāta sniegto juridisko palīdzību kriminālprocesā Nr.11331015617.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 529.panta pirmās daļas 2.punktu noteikt /pers. B/ termiņu labprātīgai sprieduma izpildei daļā par procesuālo izdevumu samaksu – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Noteikt šādu rīcības kārtību ar lietiskajiem pierādījumiem:

1) divas paketes ar nomazgājumiem DNS konstatēšanai un paketi ar automašīnas roktura plastmasas fragmentu, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā iznīcināt;

2) CD-R disku ar videoierakstu atzīt par dokumentu un turpināt glabāt pie krimināllietas materiāliem.

Spriedumu 10 dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas var pārsūdzēt vai noprotestēt apelācijas kārtībā Latgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, sūdzību vai protestu iesniedzot Rēzeknes tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības datums - 2017.gada 10.novembrī.

Apsūdzētajam /pers. B/ sprieduma pārsūdzēšanas termiņš skaitāms no sprieduma paziņošanas dienas. Spriedums uzskatāms par paziņotu septītajā dienā no tā nodošanas pastā.

Tiesnesis P.Novičenoks